

Jag skulle önska...

Jag skulle önska att människorna inte alltid uppmuntrades till att bara tänka och handla utifrån mitt, jag och min plånbok, och att välja varor och tjänster.

Jag skulle önska att begreppet New Public Management stannat kvar i näringslivet och inte besudlat offentlig verksamhet.

Jag skulle önska att man inte ständigt letade efter någon annans bord att lägga ansvaret på.

Jag skulle önska att man inte alltid skyndsamt försvarade sig med att vi ska se över våra rutiner.

Jag skulle önska att begreppet snäll fick renässans och var något eftersträvänsvärt och inte något kul och udda som bara går att härröra till vad Stefan Einhorn skrivit.

Jag skulle önska att det fanns mer civilkurage och mod.

Jag skulle önska att varje möte mellan en brukare och en socialarbetare väckte hopp istället för uppgivenhet.

Jag skulle önska att varje socialarbetare fick utöva det man lärt sig under utbildningen och av sina erfarenheter.

Jag skulle önska att budgetarbetet var ett redskap och inte ett mål.

Jag skulle önska att varje arbetsplats blev en plats för reflektion istället för en produktionsyta i ett kontorslandskap.

Jag skulle önska att vi kunde mötas och förhålla oss till varandra istället för att prestera och leverera.

Jag skulle önska att det överallt fanns mindre rädsla för att säga sin mening och att inte organisationen Nu bryter vi tystnaden skulle behövas.

Jag skulle önska att humanisterna fick lämna sin undanskymda roll och få mer utrymme i media att kommentera det som händer i samhället.

Jag skulle önska att det fanns mer kvalitet i socialt arbete istället för kvalitetsgarantier.

Jag skulle önska att vi inte längre pratade om

jobbskatteavdrag och utanförskap utan om ett solidariskt
samhälle utan fattiga.

Claudette Skilving